

ere komme for tidlig til Verden og derfor maa ligge i Bomuld en Tid; disse Love maa ligeledes gjemmes hen helt lunt og holdes inde i et Vandssthingsudvalg, for at den friske Luft ikke skal komme til at berøre dem. Jeg ønsker ikke at være med til paa nogen Maade at fremme den Slags Lovgivningsvirksomhed. Og at der her synes at være Fare for, at vi kunne komme med til at fremme noget Sligt i Stedet for et Lovforslag, mener jeg ogsaa at kunne slutte af en Ytring, der kaldt fra den ærede foregaaende Taler. Han sagde, at han indtrængende vilde anbefale dette Lovforslags Fremme; thi, sagde han, om det paa Grund af de politiske Forhold ikke skulde komme ud som Lov, var det dog rigtigt, at vi her i hvert Fald fralagde os Ansvar for Forsinkelsen. Det vil med andre Ord sige, at vi skulle anerkjende Sagens „paatrængende Nødvendighed“. Det kan jeg som sagt for min Del ikke være med til, og jeg vil derfor stemme imod Lovforslagets videre Fremme.

Marineministeren (Ravn): Jeg vil først i Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelser bemærke, at jeg ikke har tænkt mig noget særlig Smedigt eller Saadant ved Udtrykket „paatrængende nødvendigt“. Stod det i Lovforslaget, skulde jeg gjerne tage det tilbage, men da det staar i Motiverne, kan jeg ikke gjøre det. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at jeg betragter mig som staaende her i Forhandling om et Lovforslag og ikke har nogen som helst andre Hensigter bagved, saa i den Henseende kan det ærede Medlem overordentlig godt gaa med mig. Det synes jo for Resten, hvad Realiteten angaar, at vi ikke ere saa meget uenige, idet det ærede Medlem, der, som jeg tror, vil erkjende, at han var med til at stemme for den nuværende Ordningslov, ogsaa vil kunne gaa med til denne nye. Han sagde nemlig, at det Materiel, som vi vare i Besiddelse af — ja han sagde rigtig nok „lovlig“ Besiddelse, men vi ville nu for Resten, antager jeg, ikke let komme i ulovlig Besiddelse af Materiel, siden vi jo pleie at betale det, vi faae — maatte vi ogsaa have Mandstab til, og da jeg tror, at det kan flart paavises, at vi ikke have de tilbørlige Kadre til at besætte vor Flaade, antager jeg ogsaa, at hvis Forholdene vare anderledes, vilde det ærede Medlem og jeg nok kunne komme til Enighed om denne Sag. — Naar det ærede Medlem udtalte, at Udgifterne beløb sig til noget over 200,000 Kr. foruden en midlertidig Udgift, er dette egentlig ikke ganske rigtigt. Det er en mindre væsentlig Sag, men Bemærkningen er dog

ikke ganske korrekt. Thi saa længe Udgifterne til Skolen, som det ærede Medlem kaldte midlertidige, ere løbende, ere Kadrene ikke blevne udvidede i den Grad, som forlanges, og saa er den anden Udgift ikke 200,000 Kr. Sagen er jo, at i en længere Arrække ville Udgifterne langt fra beløbe sig til 200,000 Kr.; men først naar Kadrene om temmelig mange Aar ere udfyldte, vil Beløbet kunne stige til omtrent 200,000 Kr.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts (Carstensen) berørte om Kommandoforholdene paa Søforterne, vil jeg helst undlade at komme ind derpaa nu, da det ikke kan siges at være indbefattet i det Lovforslag, som her foreligger. Forøvrigt maa jeg takke det ærede Medlem for den Understøttelse, han gav Forslaget, og for de Bemærkninger, han fremkom med for yderligere at godtgjøre Nødvendigheden af, at disse Kadre udvides. En ligesaa væsentlig Omstændighed som den i det Hele at kunne armere sin Flaade, naar man faar Alt, hvad der hører til Flaaden, ind, er det, meget hurtigt at kunne faae en nogenlunde stor Del af Flaaden ud; men for at det skal kunne ske, maa saa godt som enhver af Befalingspersonalet være i Forveien designeret til bestemte Skibe, saa at de lige kunne gaa ombord. Men dette er aldeles umuligt med Hensyn til alt Reservermandstabet, og man maa derfor ved den Del af Flaaden, som man ønsker at faae meget hurtigt ud, lade sig nøie med de faste Officerer og Underofficerer, og der vil der let kunne paavises at være en overordentlig stor Trang til Stede. Det vil kun være en forholdsvis ringe Del af Flaaden, som vi ville kunne faae ud med kort Varjel, og det kan blive afgjørende for Krigsførelsen, idet der ikke kan være Tale om nu, som i tidligere Tider, at kunne bruge Uger, ja Maaneder, som det i de foregaaende Krige har været Tilfældet, til at faae Flaaden ud. Nu maa vi være forberedte paa Dagen efter Fredsbrudet at skulle bruge Skibene, og for at kunne det kan man kun anvende det i Forveien designerede faste Officers- og Underofficerspersonale. — Til disse saa Bemærkninger kan jeg indskrænke mig.

Carstensen: Jeg er det ærede 1ste Medlem for 6te Kredts (S. Pedersen) overordentlig taknemmelig for de Udtalelser, han fremkom med. Jeg er ham taknemmelig, fordi han ved disse Udtalelser fuldstændig bekræfter, hvad jeg før havde sagt. Jeg gjorde opmærksom paa, at man blandt vore Modstandere gjerne vilde have, at det skulde se ud, som om de Herrer interesserede sig for